

மட்டக்களப்பு- அம்பாறை மாவட்டப் போராளிகளின் சுய விபரக்கோவையைப் புரட்டிப் பார்த்தால் கல்வி என்று குறிப்பிட்டிருக்கும் இடத்திற்கு நேரே பெரும்பாலும் எட்டாந்தரமோ அதற்குக் கீழேதான் காணப்படும். இவர்களது குடும்பங்கள் தங்கியிருக்கும் இடங்களை விட்டு என்று சொல்ல முடியாது. தளபதி ஜோயிலிருந்து எல்லோரது நிலைமையும் அப்படித்தான். அவ்வாறான மிகக் கஸ்டமான குடும்பங்களிலொன்றிலிருந்து போராட்டத்திற்கு வந்தவன் தான் லத்தீப். கிராணைச் சேர்ந்த கந்தையா தம்பதியினரின் ஐந்து ஆண்பிள்ளைகளில் ஒருவன் தான் சண்முகநாதன் என்ற லத்தீப். இவனுக்கு நான்கு சகோதரிகளும் இருந்தனர். குடும்பத்தின் வறுமை நிலை இவன் தன் கல்வியை 7 ஆம் தரத்திற்கு மேல் தொடர அனுமதிக்கவில்லை. இயக்கத்தில் இணையும் வரை கூலி வேலைகள் செய்தான், தோட்டம் செய்தான், மிகக் கடுமையாக உழைத்தான்.

இவ்வாறாக மிகக் கடுமையான உழைப்பாளிகளாக இருப்பதனால் தான் மட்டக்களப்பு போராளிகள் ஒரு தாக்குதலுக்கு முப்பத்தைந்து தொடக்கம் ஐம்பது மைல்கள் வரை நடக்க வேண்டியிருந்தாலும் அலுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆயுதங்கள், மேலதிக ரவைகள், முதல்தவிக் கான மருந்துகள், வழியில் எதிர்ப்பும் ஆறுகளைக் கடக்கத் தேவைப்படும் கயிறுகள் மற்றும் இன்னோரன்ன பொருட்களையும் சுமந்தபடி இவ்வளவு தூரம் நடந்து செல்வதென்றால் இலேசான காரியமல்ல.

சிங்கபுர, கள்ளிச்சை, வடமுனை போன்ற மிக நீண்ட தூரத்தில் உள்ள இடங்களுக்கு சென்று தாக்குதல் நடத்தும் போது யாராவது காயப்பட்டால் அது மிகப் பெரிய சிரமம். காயப்பட்டவர்களையும் சுமந்து கொண்டு எதிர்ப்பும் ஆறுகளைகளையும் கடந்து வருவதற்கிடையில் சிலர் மரணிப்பர். தம்முடன் கூடி வாழ்ந்த, போராடிய நண்

பணக்காக நின்று அழக்கூட நேரமிருக்காது. நடையின் வேகத்தை தளர்த்துவது ஏனைய காயப்பட்ட போராளிகளது உயிருக்கு பங்கம் விளைவிக்கலாம். ஆகையால் வைத்தியம் செய்யக் கூடிய பாதுகாப்பான பகுதியைச் செல்லும் வரை அதே நடை. இது அவர்களுக்குப் பழக்கப்பட்டு விட்டது. இப்படியான இடங்களுக்கு தாக்குதலுக்குச் செல்லும் போது தங்களுடன் லத்தீப் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புவார்கள். அவனது பகிடி-சேட்டைகளை ரசித்துக் கொண்டு வரும்போது நடையின் கஸ்டத்தை மறந்து விடுவார்கள். அதிலும் ஒருவரைப் போன்று பாவனை செய்தல், அவரைப் போலவே கதைத்தல் என்பன லத்தீப்புக்கு கைவந்த கலை. இயக்கத்தில் எவரையும் இவன் விட்டுவைப்ப

ளிச்சை வடமுனையில் 20 இராணுவம் பலி. 20 ஆயுதங்கள் மீட்டி' இவ்வாறாகத்தான் செய்தி இருக்கும். இந்தத் தாக்குதல்கள் எல்லாம் இல்லாவிடில் சிங்களக் குடியேற்றத்தால் மட்டக்களப்பு கபளீகரம் செய்யப்பட்டிருக்கும். எமது போராட்டம் முனைப்படைய முன்னர் கடற்கரையோரமாக கல்குடா, புன்னக்குடா என்று சிங்கள மீனவக் குடியேற்றங்கள்-மேற்குப் பக்கமாக வேப்பவெட்டுவான் வரை சிங்களக் குடியேற்றங்களின் கல்வாடி-ஏன் மட்டக்களப்பு நகர மரக்கறிச் சந்தை கூட குடியேற்றவாசிகளின் கையில்தான் இருந்தன. லத்தீப்பின் இவ்வாறான தாக்குதல்கள் இல்லாவிடில் மட்டக்களப்பு-திருமலை மாவட்டங்கள் கூட சிங்களக் குடியேற்றங்களால் துண்டாடப்பட்டிருக்கும்;

குதல் நடத்தினான். வெள்ளமோ வெளியோ புலிகளின் தாக்குதல் திறனைப் பாதிக்காது என்பதைப் புலப்படுத்தினான். எல்லா இடங்களிலும் ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றினான்.

இவன் மிகவும் அதிசயமான முறையில் தப்பியது தொப்பிமலையில் இடம்பெற்ற இராணுவ முற்றுகையின் போதுதான். அந்த முற்றுகையை முறியடிக்கும் நோக்கில் இவன் 50 பேர் கொண்ட ஒரு குழுவுக்கு தலைமை தாங்கிச் சென்றான். இராணுவ அணியொன்றை அடித்து விரட்டிக் கொண்டிருக்கையில் ஏற்கனவே அப்பகுதியில் இராணுவத்தினர் அமைத்திருந்த வியூகத்தினால் இவனது குழுவினர் சிக்கி விட்டனர். இராணுவத்தினரின் எரிசூண்டு களினால் அப்பகுதியிலிருந்த இலுக்குப் புற்கள் பற்றி எரிந்தன. எங்கும் நெருப்பு-புகை திசையே தெரியவில்லை. கடுமையான அந்தச் சண்டையில் இவன் தனது குழுவினரில் 22 பேரை இழந்தான். ஏனையோரை மிகச் சிரமத்தின் மத்தியில் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்தான். அந்த முற்றுகையில் மிஞ்சியது இவனது அணி மட்டுமே. ஆகாயத்தில் போர் விமானங்கள், தரையில் நெருப்பு, எதிரே இராணுவம், இவற்றுக்குள்ளால் இவனது அணி தப்பி வந்த விதத்தை இன்றும் கதைகதையாக கூறுகின்றனர் மட்டக்களப்பு போராளிகள்.

14.2.1992 அன்று ஆயுத்திய மலை 6-ம் கட்டைப் பகுதியில் நடைபெற்ற தாக்குதலுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தவன் இவனே. தாக்குதலுக்குச் செல்லும்முதல் வழமைபோல் கலக லப்பாகவே இருந்தான். தங்களைச் சிரிக்க வைப்பது இதுதான் கடைசித்தரம் என்பது தெரியாமல் அனைவரும் அவனது சேட்டைகளை ரசித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

நாய் மாதிரிக் குரைப்பான். சோம்பலுடன் நாய் எப்படித்திரும்பிப் பார்ப்பது என்று அபிநயம் செய்வான். இவன் பயிற்சிக்காக வந்த காலத்திலேயே இந்தச் சபாவம் இருந்தது. இப்போது அணித்தலைவனாக வந்த பின்னர் கூட மாறவில்லை. இனியும் மாறக் கூடாதென இவனது நண்பர்கள் நினைத்துக் கொண்டனர். அப்போதுதான் இவன் சொன்னான். இந்தத் தாக்குதலில் லத்தீப் திரும்பி வரமாட்டான். நீங்க லத்தீப்பிட்ட கேக்கிற தகவலை கேட்டுக்குங்க. வேணுமெண்ட மாதிரி போட்டோ புடுச்சுக்குங்க என்றான்.

விளையாட்டாக இவன் சொன்னது தமது வாழ்நாளில் மறக்க முடியாததாக அமையுமென்று அப்போது எவருமே நினைக்கவில்லை.

அந்தத் தாக்குதலில் எதிரியின் 15 ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. ஆனால் தாக்குதலின் ஆரம்பத்திலேயே வீரச்சாவை எய்திய லத்தீப்பினதும் அவனது உடலைக் காப்பாற்றப்போய் வீரச்சாவு அடைந்தவர்களுமான 13 போராளிகளின் உடல்களைச் சுமந்து வரும்போது அவர்களின் மனம்-வீரச்சாவு அடைந்தவர்களின் புகழுடல்கள் எல்லாமே பாரமாகத்தான் இருந்தன அவனது நண்பர்களுக்கு. ஏனெனில் அன்று அந்தப் பயணத்தைக் கலகலப்பாக்க லத்தீப் இல்லை.

இப்போதெல்லாம் மட்டக்களப்பு பிராந்திய விசேட தளபதி "இந்த சீசனில் என்ன பகிடிய டாப்பா" என்று கேட்பதில்லை. இதைச் சொல்லத்தான் லத்தீப் இல்லையே-ஆம் இவன் மறைவுடன் சிரிப்பே வற்றிவிட்டது மட்டக்களப்பு மண்ணில்.

மேஜர் லத்தீப்

தில்லை எல்லோரைப் போலவும் கதைப்பான். ஆகவே நடந்தபடியே இவனது சேட்டைகளை ரசித்துக் கொண்டு செல்வார்கள்.

எதிரிகளின் எல்லையைத் தேடிச்சென்று நடத்தப்படும் இத்தாக்குதல்கள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இவ்வளவு கஸ்டத்துக்கு இடையில் தாக்குதல்கள் செய்வது பெரும்பாலும் வெளியில் தெரியாது. வெளியுலகத்தைப் பொறுத்தவரை 'கள்

சிறிலங்காப் படைகளுடனான இரண்டாம் கட்டப் போர் ஆரம்பித்த பின்னர் இடம்பெற்ற கல்முனை முகாம் தாக்குதல்கள், அக்கரைப்பற்று காவல் நிலையத் தாக்குதல்கள் என்பன லத்தீப்பின் திறமையை வெளிப்படுத்தின. தும்பங்கேணியில் இவன் நடத்திய தாக்குதலுக்கு ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட ஆறுகளைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. வெட்டவெளிப் பிரதேசமான மண்முனைத் துறைப்பகுதியில் கூட சிறிலங்காப் படைகள் மீது தாக்கு

தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வாழ்வதைவிட இருப்பதைக் கொண்டு வாழ்வதே ஏற்றது என்பது இவனது நடைமுறை. தனது போராளிகளுக்கு அடிக்கடி எமது பொருளாதார நிலைமைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவான். தன்னைப் போலவே வாழும் பழக்குவான். வீரத்திலும் தன்னைப் போலவே அவர்களையும் உருவாக்கினான். அனுபவமே சிறந்த ஆசான் என்பதற்கு இவனது வாழ்க்கையே உதாரணம். போராட்டத்தைப் பற்றி இவன் விளக்கும் விதத்தைப் பார்க்கையில் இவன் ஏழாம் வகுப்புப் படித்தவன் என்று யாருமே சொல்ல மாட்டார்கள். ஒரு பேராசிரியராகவே இவன் விளங்குவான்.

இராணுவ வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக புலிகளுடன் அரசு சமரசம் செய்யவேண்டியுள்ளது

மறுமலர்ச்சிக்கழகக் கூட்டத்தில் திருநாவுக்கரசு உரை

தூராள்ப் பொருளாதாரக் கொள்கையினால் மேற்குலக நாடுகளும், இலங்கையும் ஒரு சமூகமான தீர்வை இனப்பிரச்சனைக்கு முன் வைக்கலாம்"

இவ்வாறு யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற மறுமலர்ச்சிக்கழகத்தின் 12வது ஆண்டுக்கூட்டத்தில் "உள்நாட்டு வெளிநாட்டு பரிமாணங்களும் இலங்கை அரசியலும்" என்ற தலைப்பில் மு. திருநாவுக்கரசு பேசும்போது குறிப்பிட்டார்.

அவர் மேலும் பேசியதாவது இன்று அமெரிக்க ரஸ்ய காதல் உறவில் பாதிக்கப்படுவது முன்றாவது உலகநாடுகளே. இதுதான் இன்றைய சர்வதேச உள்நாட்டு வெளிநாட்டு பரிமாணமாகும்.

இலங்கையின் பொருளாதார வளத்தை வெளிநாட்டு உதவிகளும் புலிகளும் தான் தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளது.

ரீதியில் பார்வை செலுத்தப்பட்டது. இன்று இலங்கை கேந்திர முக்கியத்துவம் என்ற நிலையில் இருந்து மாறி, தெற்கு தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கு உலக வியாபாரச்சந்தையின் மையமாக திகழ்கிறது.

ஜே. ஆர். அரசாங்கத்தால் அமுலாக்கப்பட்ட தூராள் பொருளாதாரக் கொள்கை, பிரேமதாச ஆட்சியிலும் இரண்டாவது தடவையாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. வெளிநாட்டு மூலதனம் 1989ம் ஆண்டு 18 மில்லியன் டொலராக இருந்தது. 90ம் ஆண்டில் 33 மில்லியன் டொலராக உயர்ந்தது. 1991ம் ஆண்டு மேலும் அதிகரித்துவிட்டது. உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற உதவி வழங்கும் அமைப்புகள் இலங்கை அரசோடு 1855 மில்லியன் டொலர்களுக்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். மேற்குலக நாடுகளின் உற்பத்திப்பொருட்கள் விற்பனையை கருத்தில் கொண்டு இலங்கையில் 89-91க் கிடையில் 14 அரசு நிறுவனங்கள் தனியார் மயமாக்கப்பட்டன. இன்று 33 அரசு நிறுவனங்கள்

தனியார் மயமாவதற்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தோடு வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களுக்கு துணை போவதற்கும் அவர்களின் தூராள்ப் பொருளாதாரக் கொள்கையை நிலை நிறுத்துவதற்கும் அவர்களுக்கு வசதியாக போக்குவரத்து தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் நிறுவுவதற்கே கூடிய வெளிநாட்டு உதவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இங்கும் கூட இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் இலங்கை தமது உற்பத்தியில் 45 வீதமானதை தைக்கப்பட்ட ஆடைகள், பொம்மைகள் போன்ற வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருட்கள் லேயே அக்கறையாக இருந்தன.

இந்த வருடத்தில் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு உதவி வழங்கும் நாடுகள் இலங்கை அரசாங்கம் கேட்டதிலும் பார்க்க 50 இலட்சம் டொலர் உதவியை கூடுதலாகக் கொடுத்தன.

முக்கியமாக பிரேமதாசாவின் அரசை பாதுகாப்பது மாத்திரமன்று, கொழும்பை ஒரு உலகச்

சந்தையாக மாற்றுவதின் பிரதி பலிப்பே இக் கூடுதல் நிதிக்கான காரணங்களாகும். இலங்கையின் குடும்ப ஆதிக்க அரசாங்கங்கள் தோன்றியதனால் அவர்கள் தங்கள் குடும்ப நலனுக்காக இனப்பிரச்சனையை முன்வைத்தார்கள்.

இன்றைய நிலையில் இந்த குடும்ப ஆதிக்க ஆட்சி போய் ஜக்கிய தேசியக்கட்சியும், அதிலிருந்து பிரிந்த லலித் காமினிக் கட்சியும் அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி பெற முயற்சி செய்கிறார்கள்.

இந்த நிலையில் சிறுபான்மை மக்களின் வாக்குகள் யு.என்.பி, லலித்-காமினிக்கட்சி, சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆகியவற்றிற்குத் தேவையாகவுள்ளது. இந்நிலையில் தான் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி இனத்துவேசத்தை கைவிட்டு சமாதானத்தீர்வு வேண்டுமென்று, யுத்தநிறுத்தம் ஒன்று ஏற்பட வேண்டும் என்பதுபோல அண்மைக்காலத்தில் அறிக்கைகள் வெளியிட்டுள்ளது.

இன்றைய இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு சமூகமாக இனப்பிரச்சனையை தீர்க்கவேண்டும் என்

பதற்கு அரசியலைவிட, இராணுவத்தின் வளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்பதே முக்கியமாகவுள்ளது. இதனால் விடுதலைப்புலிகளோடு சமரசத்துக்கு வரவேண்டிய நிலையும் உள்ளது. இந்த வகையான இராணுவ ஆட்சியை மேற்குலகமும் விரும்பவில்லை அதனால் மேற்குலக நாடுகளும் தங்களது தூராள் பொருளாதாரக் கொள்கையால் இலங்கை இனப்பிரச்சனையில் அக்கறைப்படக் கூடும் எனத் தெரிய வருகிறது.

இன்று வெளிநாட்டு உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு கொழும்பு சந்தையாக உள்ளது. தமிழீழ மக்களையும் கொழும்பை நோக்கி ஓடச் செய்யக்கூடிய அபாயகரமான நிலையும் ஏற்பட்டு வருகிறது. இதனால் எமது அபிவிருத்தி குறைந்து தேசியத்தன்மை குலையும் நிலையில் உள்ளது.

